

P. M.

Det till torsdagen den 4 dennes af Stockholms ungsocialistiska klubbar i Folkets Hus B-sal anordnade offentliga diskussionsmötet började klockan 8,15 efter middagen.

Inledningsföredraget hölls af agitatorn Gustaf Svensson öfver ämnet " Gud, polisen och tidningspressen, i hvilket anförande Svensson gaf en skildring af den förföljelse, som bedrifves af polismyndigheter, präster och frireligiösa mot fritänkare och ungsocialister, hvilka kämpa mot religiös vidskepelse och söka sprida upplysning bland folket. Polisen har nu till och med öfvertagit den roll, som prästerna förr spelat, nämligen att vara Guds representant här på jorden, och den söker på allt sätt genom sitt åtalsraseri förkväfva den antireligiösa propagandan. Men lika litet, som det förr lyckets prästerna att förhindra densamma, lika litet skall det lyckas för polismyndigheterna. Det är också det mest löjliga, man kan tänka sig, att söka påtvinga folk ett föråldradt gudsbegrepp samt att med polismakt upprätthålla tron på Gud. Hvad dessutom den Gud, som de kristna vilja påtvinga oss, beträffar, är han ju så hjälplös, att han ej kan skydda oss för olyckor och annat onåd och står till och med maktlös inför sin egen skapelse, djäfvulen. Därför är det också så naivt af de kristna att tro, att de med polis och fängelser skola kunna få folk att bibehålla tron på en sådan gud. Hvad den bild af Gud beträffar, som finnes omtalad i bibeln, och som de kristna åberopa, så ville talaren ej närmare ingå på densamma, blott nämna, att Gud därstädes betecknas som den straf

fande Guden och den Gud, som sprider olyckor bland människorna och förgör desamma, caktadt de äro hans skapade verk. Talaren ville helt instämma i hvad doktor Anton Nyström säger i sin historia: "Hvar jag ser i den kristna historien, finner jag våld".

Hvad för ofrigt polisen beträffar, har det alltid funnits åtskilliga praktexemplar bland densamma. Det finnes försupna individer, och det har funnits både tjufvar och menedare; t. ex. konstapeln här i Stockholm, som för något år sedan stal de uppburna hyrespennningarna och lade sina kläder vid badinrättningen samt schappade iväg.

Tidningspressen ville talaren beteckna såsom ruttheten själf, den socialdemokratiska icke undantagen. I pressen söker man på allt sätt hetsa myndigheterna till förföljelse och åtal. De enda tidningar, som för närvarande tagit upp den antireligiösa propagandan, äro Brand och Nya Folkviljan, och borde dessa därför på allt sätt understödjas.

Trots all förföljelse från polismyndigheternas sida och trots det att pressen, som är en stor makt, går mörkrets ärenden och söker hindra dem, hvilka söka höja folk på upplysningens område, hafva det fria ordet s män icke låtit afskräcka sig i sin antireligiösa propaganda och kamp mot vidskepelsen.

Till slut omnämnde talaren fritankareagitatoren Wiktor Lennstrands lifsgärning och de lidanden, han fick utstå, och hurusom nu Olof Ljungdahl på samma sätt som Lennstrand, trots allt motstånd, kämpar för upplysnings spridande.

I den efter Svenssons föredrag hållna diskussionen deltog endast tvenne talare, hvaraf den ene i hufvudsak instämde i hvad som yttrats i inledningsanförandet, hvaremot den andre sökte försvara en reformerad prote-

stantisk ståndpunkt.

Mötet, som var besökt af omkring 300 personer, slutade klockan 10 eftermiddagen.

Inga ordningar förekomme. Stockholm den 6 september 1913.

Carlström *Stekelund.*

l.g.